

The Elul Program is dedicated in memory of Rabbi Dr. Akiba and Rebbitzen Byrdie Predmesky by their children Rabbi Joel and Shulamith Cohn and family

1. Yehi Ratzon

May it be Your will, Hashem, our G-d, and the G-d of our fathers, that our merits increase like (the seeds of) a pomegranate

<u>1. יהי רצון</u>

יהי רצון מלפניך ה אלקינו ואלקי אבותינו שנרבה זכויות כרמון

2. Kritot 6a

Abaye said: Now that you have said that a sign is a substantial matter, a person should be accustomed to eat, at the start of the year, gourd, fenugreek, leeks, beets, and dates, as each of these grow and multiply quickly, which is a good omen for the deeds of the upcoming year.

2. כריתות ו א

אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא יהא רגיל איניש למיכל ריש שתא קרא ורוביא כרתי סילקא ותמרי

3. Shulchan Arukh, Orach Chayim 583:1

and all kinds of sweet foods (Mordechai).

On Rosh Hashanah it is normal for a man to eat Rubiah (beans) which is Tiltan, leeks, beets, dates, and gourd. When eating the beans say 'may it be thy will to increase our merits'. Leeks 'cut off our enemies'. beets, 'our enemies will retreat'. Dates, 'may our enemies be removed'. Gourd, 'tear up evil decrees and call forth our merits'.

Rema: And some have the custom of eating a sweet apple in honey (Tur) and say 'renew us for a good year' (Abudraham), and this is our custom. Some eat pomegranates and say 'increase our merits like a pomegranate'. Some are accustomed to eating fatty meat

<u>3. אורח חיים תקפ"ג:א'</u>

יְהֵא אָדֶם רָגִיל לֶאֱכֹל בְּרֹאֹשׁ הַשָּׁנָה רֻבְּיָא דְּהַיְנוּ תִּלְתָּוּ, כַּרְתִּי, סִלְקָא, תַּמְבִי, קָרָא. וּכְשֶׁיאֹכַל רֻבְּיָא יאׁמַר: יְהִי רָצוֹן שֶׁיִּרְבּוּ זְבֵיוֹתֵינוּ; כַּרְתִּי, יִכָּרְתוּ שׂוֹנְאֵינוּ; סִלְקָא, יִסְתַּלְקוּ אוֹיְבֵינוּ; תַּמְרֵי, יִתַּמוּ שׂוֹנְאֵינוּ; קָרָא, .יִקָּרֵע גְּזַר דִּינֵנוּ וְיִקְרָאוּ לְפָנֶיךּ זְבֵיּוֹתֵינוּ

הַגָּה: וְיֵשׁ נוֹהֲגִּין לֶאֱכֹל תַּפּוּחַ מָתוֹק בִּדְבַשׁ תִּתְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה מְתוּקָה :וְאוֹמְרִים ,(טוּר) וְבֵן נוֹהֲגִין. וְיֵשׁ אוֹכְלִים רִמּוֹנִים ,(אַבּוּדַרְהַם) וְאוֹמְרִים: נַרְבֶּה זְבֵיּוֹת כְּרְמּוֹן; וְנוֹהַגִּין לֶאֶכֹל (מָרְדָּכִי דִּיוֹמָא)בָּשָׁר שָׁמֵן וְכָל מִינֵי מְתִיקָה.

4. Shir Hashirim 4:3

Your lips are like a thread of scarlet, and your mouth is comely; your brow are like a pomegranate split open behind your veil.

4. שיר השירים ד:ג

בְּחוּט הַשָּׁנִי שִּׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה בָּפֵלַח הָרִמוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לִצַמָּתֵךְ

5. Malbim Shir Hashirim 4:3

Like a pomegranate split open that is filled with 613 seeds

<u>5. מלבים שיר השירים ד:ג</u>

דומה כפלח הרמון שהוא מלא תרי"ג גרעינין

6. Shir Hashirim 7:13

Let us get up early to the vineyards; Let us see whether the vine has budded, Whether the vine-blossom is opened, And the pomegranates is in flower; There will I give you my love.

7. Rashi Shir Hashirim 7:13

If the pomegranates are in bloom — When they are ripe, and the flower around them falls off; "הַנֵצוּי means "its flower falls off." He compares those versed in the Talmud to them, for they are at the level of maturity in [Torah] wisdom that is worthy to teach.

8. Eruvin 19a

As Reish Lakish said: With regard to the sinners of the Jewish people, the fire of Gehenna has no power over them, as may be learned by a fortiori reasoning from the golden altar. If the golden altar in the Temple, which was only covered by gold the thickness of a golden dinar, stood for many years and the fire did not burn it, for its gold did not melt, so too the sinners of the Jewish people, who are filled with good deeds like a pomegranate, as it is stated: "Your temples [rakatekh] are like a split pomegranate behind your veil" (Song of Songs 6:7), will not be affected by the fire of Gehenna. And Rabbi Shimon ben Lakish said about this: Do not read: Your temples [rakatekh], but rather: Your empty ones [reikateikh], meaning that even the sinners among you are full of mitzvot like a pomegranate; how much more so should the fire of Gehenna have no power over them.

9. Bamidbar 6:8

All the days of his separation he is holy to Hashem

10. Bamidbar 6:13-14

This is the law of the Nazirite: when the days of his separation are fulfilled, he shall be brought to the door of the Tent of Meeting,

and he shall offer his offering to Hashem, one male lamb a year old without blemish for a burnt offering, and one ewe lamb a year old without blemish for a sin offering, and one ram without blemish for peace offerings

6. שיר השירים ז:יג

נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם פַּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֵתֵּן אֵת דֹדַי לַךְּ

7. רש"י שיר השירים ז:יג

הנצו הרמונים – כשהם גמורים והנץ שסביבותיהן נופל, הנצו נופל נצו ולהם דימה בעלי תלמוד שהן בחכמה גמורה וראויין להורות

<u>8. עירובין י"ט א</u>

הכי נמי מסתברא דאם כן קשיא דריש לקיש אדריש לקיש דאמר ריש לקיש פושעי ישראל אין אור גיהנם שולטת בהן קל וחומר ממזבח הזהב מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב עמד כמה שנים ולא שלטה בו האור פושעי ישראל שמליאין מצות כרמון שנאמר כפלח הרמון רקתך ואמר רבי שמעון בן לקיש אל תיקרי רקתך אלא ריקתיך שאפילו ריקנין שבך מליאין מצות כרמון על אחת כמה וכמה

<u>9. במדבר ו:ח</u>

בֹּל יְמֵי נִזְרוֹ קָדֹשׁ הוּא לַיהֹוָה

<u>10. במדבר ו:י"ג-י"ד</u>

וְזֹאֹת תּוֹרֵת הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֹאֹת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד.וְהִקְּרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהֹוָה כָּבֶשׁ בֶּן שְׁנָתוֹ תָמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת שְׁנָתָהּ תְּמִימָה לְחַשָּאת וְאַיִל אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים

11. Ramban Bamidbar 6:11

According to the simplest understanding of the text, this person sins when his period of nazirite separation is over, for he is now separated from his special sanctity and Divine service. He should really have abstained forever and remained a nazir, holy to Hashem, his whole life... Therefore, he needs atonement, as he once again exposes himself to the impurity of the desires of this world.

<u>11. רמב"ן במדבר ו:י"א</u>

וטעם החטאת שיקריב הנזיר ביום מלאת ימי נזרו לא נתפרש. ועל דרך הפשט: כי האיש הזה חוטא נפשו במלאת הנזירות, כי הוא עתה נזור מקדושתו ועבודת השם, וראוי היה לו שיזיר לעולם ויעמוד כל ימיו נזיר וקדוש לאלהיו, כענין שאמר: ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזירים (עמוס ב':י"א) – השוה אותו הכתוב לנביא. וכדכתיב: כל ימי נזרו קדוש הוא לי"י לבמדבר ו':ח'), והנה הוא צריך כפרה בשובו להטמא בתאוות העולם

12. Amos 2:11

And I raised up your sons for prophets, And of your young men for Nazirites. Is it not even this, oh children of Israel? says the Lord

12. עמוס ב:י"א

וָאָקִים מִבְּנֵיכֶם לִנְבִיאִים וּמִבַּחוּרֵיכֶם לְנָזִרִים הַאַף אֵין זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֶם יְהֹוָה

13. Taanit 11a

The Gemara returns return to the primary topic of the tractate, the issue of fasts. Shmuel said: Whoever sits in observance of a fast is called a sinner, as it is inappropriate to take unnecessary suffering upon oneself. The Gemara comments: Shmuel holds in accordance with the opinion of the following tanna, as it is taught in a baraita: Rabbi Elazar HaKappar the Great says: What is the meaning when the verse states, with regard to a nazirite: "And he will atone for him for that he sinned by the soul [nefesh]" (Numbers 6:11). But with what soul did this nazirite sin? Rather, the nazirite sinned by the distress he caused himself when he abstained from wine, in accordance with the terms of his vow. And are these matters not inferred a fortiori? And if this nazirite, who distressed himself by abstaining only from wine, is nevertheless called a sinner and requires atonement, then with regard to one who distresses himself by abstaining from each and every matter of food and drink when he fasts, all the more so should he be considered a sinner. Conversely, Rabbi Elazar says: One who accepts a fast upon himself is called sacred, as it is stated with regard to the nazirite: "He shall be sacred, he shall let the locks of the hair of his head grow long" (Numbers 6:5). Here too, one can apply an a fortiori inference: And if this nazirite, who distressed himself by abstaining from only one matter, wine, is nevertheless called sacred, then with regard to one who distresses himself by abstaining from every matter, all the more so should he be considered sacred. The Gemara asks: And according to the opinion of Shmuel, the nazirite is indeed called sacred, as stated by Rabbi Elazar. The Gemara answers: That verse is referring to the sanctity of the growth of the locks, as the nazirite's hair does possess an element of sanctity, but it does not refer to the nazirite himself. The Gemara

<u>13. תענית י"א א</u>

אמר שמואל כל היושב בתענית נקרא חוטא סבר כי האי תנא דתניא ר' אלעזר הקפר ברבי אומר מה תלמוד לומר (במדבר ו, יא) וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים קל וחומר ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר ודבר על אחת כמה וכמה ר' אלעזר אומר נקרא קדוש שנאמר (במדבר ו, ה) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מדבר אחד נקרא קדוש המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה ולשמואל הא איקרי קדוש ההוא אגידול פרע

reverses the question: **And according to** the opinion of **Rabbi Elazar**, the nazirite **is called a sinner**. The Gemara answers: **That** verse **refers** specifically **to** a nazirite **who rendered himself ritually impure** by coming into contact with a dead body, an act that is prohibited for him. This particular nazirite must bring an offering to atone "for that he sinned by the soul."

קאי ולר' אלעזר הא נקרא חוטא ההוא דסאיב נפשיה

14. Mishnah Torah Hilchot Deot 3:1

If one should argue: since envy, passion, and pride and such are an evil path... then I shall divorce and separate myself utterly from them until I eat no meat nor drink wine, nor marry, nor reside in a comfortable dwelling nor wear fine clothes but only wool and sackcloth after the manner of the heathen priests – this is also an evil path and it is forbidden to walk therein as is stated in the case of the Nazirite, who is called a sinner, since it is said of the Nazir: 'And make atonement for him, for that he sinned by reason of the soul.'. And our Sages go on to say that if the Nazir only separated himself from wine and needed to make expiation, then one who separates from all things--all the more so. Therefore, our Sages commanded that a person should only deny oneself those things denied him by the Torah, and should not--by vows or oaths--forbid himself from other, permitted things. One should not inflict on oneself vows of abstinence on things permitted to them. From this principle, we can derive that the path of total abstinence is not a good one.

15. Mishnah Torah Hilchot Nezirut 10:4

If a man said: "I will be a nazirite if I will perform this or that," or "if I will not perform," or something of the sort, he is a sinful person; such naziriteship is of the sinful. If, however, one vows to God in a way of holiness, he does a good thing and deserves praise. Concerning such a man it is written: "His consecration to God is upon his head ... he is consecrated to the Lord" (Numbers 6:7-8). Scripture considers him the equal of a prophet, as it is written: "I raised up some of your sons as prophets, and some of your young men as nazirites" (Amos 2:11).

14.משנה תורה הלכות דעות ג:א

שַׁמָא יאׁמַר אָדָם הוֹאִיל וְהַקּנָאָה וְהַתַּאַוָה וְהַכָּבוֹד וְכַיּוֹצֵא בָּהֵם דֵּרֵךְּ רָעָה הֵן וּמוֹצִיאִין אֵת הָאָדָם מְן ָהַעוֹלַם. אֵפָרשׁ מָהָן בִּיוֹתֶר וָאֵתְרַחֵק לַצַּד הַאַחַרוֹן. עַד שַׁלֹּא יאַכַל בָּשָׂר וִלֹא יִשָּׁתֵּה יַיִן וְלֹא יִשָּׂא אִשָּׁה וָלֹא יֵשֶׁב בָּדִירָה נַאַה וְלֹא יִלְבַּשׁ מַלְבּוּשׁ נַאֵה אֱלַא ַהַשַּׂק וָהַצֶּמֶר הַקַּשָׁה וָכַיּוֹצֵא בַּהֵן כָּגוֹן כֹּהַנֵי הַעוֹבְדֵי כּוֹכַבִים. גַּם זֶה דֵּרֵךְ רַעַה הִיא וָאַסוּר לֵילֵךְ בַּהּ. הַמְהַלֶּךְ בָּדֵרֶךְ זוֹ נִקְרַא חוֹטֵא. שֶׁהַרֵי הוּא וִכְפֵּר עַלַיו מֵאֲשֶׁר " (במדבר ו יא)אוֹמֵר בְּנַזִיר ָחָטָא עַל הַנָּפֵשׁ". אָמִרוּ חֵכָמִים וּמָה אִם נָזִיר שׁלֹּא פֵּרָשׁ אֵלָּא מִן הַיַּיִן צָרִיךְּ כַּפָּרָה הַמּוֹנֵעַ עַצְמוֹ ַמְבַּל דַּבַר וַדַבַר עַל אַחַת בַּמַה וְכַמַה. לִפִּיכַךְּ צְוּוּ חַבָּמִים שֵׁלֹּא יִמְנַע אָדָם עַצְמוֹ אֵלָּא מְדִּבָּרִים שַׁמִּנַעִתּוֹ הַתּוֹרָה בִּּלְבַד. וַלֹא יָהֵא אוֹסֵר עַצְמוֹ בְּנָדָרִים וּבִשָּׁבוּעוֹת עַל דְּבָרִים הַמֶּתָּרִים. כַּךְּ אָמְרוּ חַבַמִים לֹא דַּיֵּךְ מַה שָׁאַסְרָה תּוֹרָה אֱלַא שֶׁאַתַּה אוֹסֵר עַלֵיךּ דָּבַרִים אֲחֵרִים. וּבַכְּלַל הַזֵּה אֵלוּ שֶׁמִתְעַנִּין תָּמִיד אֵינָן בְּדֶרֶךְ טוֹבָה. וְאָסְרוּ חֲכָמִים שַׁיָּהֵא אַדַם מִסָגֵף עַצְמוֹ בִּתַעַנִית. וְעַל כַּל הַדְּבַרִים הַאֵלּוּ וְכַיּוֹצֵא בָּהֵן צְוַּה שָׁלֹמֹה וְאַמַר אַל תָּהָי צַדִּיק הַרְבָּה וְאֵל תִּתְחַבַּם " (קהלת ז טז) יוֹתֵר לַמַּה תִּשׁוֹמֵם:":

15. משנה תורה, הלכות נזירות י':י"ד

הָאוֹמֵר הֲרֵינִי נָזִיר אִם אֶעֱשֶׂה כָּךְּ וְכָךְּ אוֹ אִם לֹאׁ אֶעֱשֶׂה וְכַּיוֹצֵא בָּזֶה הֲרֵי זֶה רָשָׁע וּנְזִירוּת כָּזּוֹ מִנְזִירוּת רְשָׁעִים הוּא. אֲבָל הַנּוֹדֵר לִיי דֶּרֶךְ קְדֻשָּׁה (במדבר ו ז)הֲרֵי זֶה נָאֶה וּמְשֵׁבָּח וְעַל זֶה נֶאֱמֵר קדשׁ הוּא " (במדבר ו ח) "נֵזֶר אֱלֹקִיו עַל רֹאשׁוֹ" (עמוס ב יא)לַיי". וּשְׁקָלוֹ הַכָּתוּב בְּנָבִיא (שְׁנָּאֱמֵר) וְאָקִים מִבְּנֵיכֶם לִנְבִיאִם וּמִבַּחוּרֵיכֶם לְנְזִרִים": " סְלִיקוּ לְהוּ הָלָכוֹת נִזִירוּת בָּסִיעִתָּא דִּשִׁמַיָּא

16. כריתות ו ב

<u>16. Kritot 6b</u>

Rav Ḥana bar Bizna says that Rabbi Shimon Ḥasida says: Any fast that does not include the participation of some of the sinners of the Jewish people is not a fast, as the smell of galbanum is foul and yet the verse lists it with the ingredients of the incense. Abaye says that this is derived from here: "It is He Who builds His upper chambers in the heavens and has established His bundle on the earth" (Amos 9:6), i.e., when the people are united as a bundle, including their sinners, they are established upon the earth.

א"ר חנא בר בזנא א"ר שמעון חסידא כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית שהרי חלבנה ריחה רע ומנאה

הכתוב עם סממני קטרת אביי אמר מהכא הואגודתו על ארץ יסדה (עמוס ט, ו)

17. Kings I 7:18-21

And he made the pillars; and there were two rows round about upon the one net, to cover the capitals that were upon the top of the pomegranates; and so did he for the other capital. And the capitals that were upon the top of the pillars in the outer courtyard were of lily design, four cubits high. And there were capitals above also upon the two pillars, close by the belly which was beside the net; and the pomegranates were two hundred, in rows round about upon each capital. And he set up the pillars at the porch of the temple; and he set up the right pillar, and called it Jachin; and he set up the left pillar, and called it Boaz.

<u>17. מלאכים א ז:י"ח-כ"א</u>

וַיַּעַשֹּ אֶת הָעַמּוּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל הַשְּבָּכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת הַכּּתָרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָרִמִּנִים וְבֵן עָשָׂה לַכּּתֶרֶת הַשֵּׁנִיתץ.וְכֹתָרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים וְכֹתְרֹת עַל .מִעֲשֵׂה שׁוּשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַּע אַמּוֹת שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם מִמַּעַל מִלְעֻמַּת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר [הַשְּׂבָּכָה] (שבכה) וְהָרְמוֹנִים מָאתַיִם טֻרִים סָבִיב עַל הַכּּתֶרֶת הַשֵּׁנִי.וַיָּקֶם אֶת הַעְמֵּדִים לְאֵלָם הַהֵּיכָל וַיָּקֶם אֶת הָעַמּוּד הַוְּמָנִי וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יַבִין וַיְּקֶם אֶת הָעַמּוּד הַשְּׁמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ בַּעַז

18. Shemot 28: 33-35

On its hem you shall make pomegranates of blue, and of purple, and of scarlet, around its hem; and bells of gold between and around them. A golden bell and a pomegranate, a golden bell and a pomegranate, around the hem of the robe. It shall be on Aaron to minister: and its sound shall be heard when he goes in to the holy place before Hashem, and when he comes out, that he not die.

18.שמות כ"ח ל"ג-ל"ח

ְּוְעָשִׂיתָ עַל שׁוּלָיו רָמֹּנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתּוֹלֵעַת שָׁנִי עַל שׁוּלָיו סָבִיב וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב. פַּעֲמֹן זָהָב וְרְמּוֹן פַּעֲמֹן זָהָב וְרְמּוֹן עַל שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב. וְהָיָה עַל אַהַרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַהָּדֶשׁ לִפְנֵי יְהֹוָה וּבְצֵאתוֹ וְלֹא יָמוּת.

19. Arachin 16a

The Gemara asks: Is that so? Doesn't Rabbi Anani bar Sason say: Why was the passage in the Torah that discusses the priestly vestments (Leviticus 8) juxtaposed to the passage that discusses offerings (Leviticus, chapters 1–7)? To tell you that just as offerings atone, so too the priestly vestments atone... The robe of the High Priest atones for malicious speech, as the Holy One, Blessed be He says: Let an item that produces sound, i.e., the bells of the robe, come and atone for an act of malicious sound, i.e., malicious speech.

<u>19. ערכין ט"ז א</u>

איני והא אמר ר' ענני בר ששון למה נסמכה פרשת בגדי כהונה לפרשת קרבנות לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין... ותרפים מעיל מכפר על לשון הרע אמר הקב"ה יבא דבר שבקול ויכפר על מעשה הקול